

ZBOROVÝ ČASOPIS

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany
ročník IV. číslo 2. rok 2020

Požehnané vianočné sviatky

SLOVO NA ÚVOD

Vaše oči práve čítajú prvé riadky nového čísla zborového časopisu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany, ktorý vychádza ako občasník.

Toto číslo je venované vianočnému obdobiu. Nájdete v ňom domáce pobožnosti, vianočný kvíz, informácie o slávnostných službách Božích a iné. Niekoľko zábavných úloh je pripravených aj pre našich najmladších.

Verím, že aj náš zborový časopis vám spríjemní sviatočný čas.

***Ak by som ráno oslepol,
poslednú túžbu splň mi;
nech hviezdu vidím betlehenskú
nad našimi stáť humny.***

***Ak by som hluchým mal byť dnes,
v prosbe sa srdce schveje:
v hluchnúcom uchu anjelskej
piesne nech akord zneje.***

***Ak majú nohy zmeravieť,
žiadam si, milý Pane,
nech pobiede sa dotiahnem
s pastiermi k Tvojej bráne.***

***Tam čakať budem na Ruky,
čo oči nám vymenia
všetkým, ktorí sme čakali
na ráno Narodenia!***

(autor: Michal Slavka)

DOMÁCA POBOŽNOSŤ NA ŠTEDRÝ VEČER

Pieseň: Čas radosti, veselosti

1. Čas radosti, veselosti nastal požehnaný,
keď Spasiteľ, Vykupiteľ narodil sa z panny;
v mestečku Betleme v jasičkách na slame
/: leží malé Pacholiatko na zime.:/
2. Čo sme všetci ľudia hriešni túžobne čakali,
to anjeli pre svet celý mocne zvestovali;
a preto plesajme, spolu sa radujme,
/: Pacholiatko – Nemluvniatko vítajme. :/
3. Spasiteľu, nebies Kráľu, Pane náš Ježiši,
z čistej panny narodený, Poklad náš najdrahší,
Kriste náš, Pane náš, skloň sa k nám ako Pán,
/: a z milosti do radosti uveď nás! :/

Starozmluvný text (Izaiáš 9. kapitola, 1., 5., 6. verš)

„Lud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo; nad tými, ktorí bývajú v temnej krajine, zažiarí svetlo. Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. Veľká bude jeho vláda a nebude konca pokoju na tróne Dávidovom a v jeho kráľovstve, lebo ho upevní právom a spravodlivosťou odteraz až naveky.“

Modlitba

Hospodine, k Tebe zrieme,
keď o Tvojom slove chceme
uvažovať spolu zas;
skloň sa ku nám v tejto chvíli,
aby sme tu pocítili,
že nás v svojej láske máš. Amen

Kázňový text (Fil 1,2)

„Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.“

Kázeň

K Vianociam už bolo vyslovených, či napísaných a zaslaných množstvo prianí a vinšov. Niektoré prajú lásku, pokoj, iné zdravie, šťastie, ďalšie porozumenie, rodinnú pohodu. Niektoré majú takú voľnú formu, iné sú poskladané do uhladených veršov. Niektoré sú doplnené obrázkami alebo hudbou. Niektoré

sú len odpoveďou na predošlé prijaté priania, niektoré sú len zaslané zo slušnosti, iné vychádzajú z úprimnej túžby niekomu, kto je srdcu drahý, niečo pekné a dobré priať.

Možno aj my sami sme v tieto dni, či priamo dnes niekomu zasielali taký vianočný pozdrav, vinš, prianie.

Ale skutočne sme sa nad každým tým konkrétnym človekom zamysleli, každé vpísané či vyrieknuté slovo zvážili? Alebo sme len tak na rýchlo poskladali pár slov dokopy, či náhlivo prebrali prianie, ktoré nám poslal niekto iný? Vinšovali sme, lebo bol ten človek nám taký milý a pre nás taký vzácný, že sme v srdci túžili mu v tieto dni popriať to, čo sa nám zdá pre jeho sviatky a jeho život to najdôležitejšie?

Nevyslovujme slová len preto, aby boli vyslovené! Neprajme len preto, aby bolo zapriate! Nech naša láska a jej prejavy sú bez pokrytectva a pretvácky.

K tým vianočným vinšom a prianiam dnes pripojíme **ešte jedno prianie**. Prianie, ktoré napísal apoštol Pavol na začiatku listu, ktorý bol zaslaný veriaciim do mesta Filipis. Mohli sme povedať, že to sú také typické Pavlove slová, ktoré sa objavujú v malých obmenách na začiatku alebo na konci jeho listov. Mnohokrát pri čítaní Písma svätého ich len tak prebehneme.

A predsa dnes sa chceme spoločne zamyslieť, čo to Pavol známym i neznámym, ale hlavne bratom a sestrám vo viere prial. Lebo to je to, čo dnes je prianím aj pre nás.

Teda, na začiatku Pavlovho listu pre veriaciich v meste Filipis sme čítali:

„Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.“

Ako prvé znie prianie, aby nám dnes i počas celých vianočných sviatkov, ale aj v ďalších dňoch a rokoch nášho života Pán Boh preukazoval svoju **milosť**.

O Bohu, ktorý sa zmiloval, čítame v Biblii veľaokrát.

Keď Adamovi a Eve, hoci zhrešili odtrhnutím plodu zo zakázaného stromu, neodoprel svoju starostlivosť.

Keď Kaina ochraňoval, hoci bol vrahom svojho brata.

Keď Noáchovi a jeho rodine daroval život od smrti vo vodách potopy. Ako milostivý Boh sa prejavil, keď Abraháмова žena Sára sa napriek vysokému veku mohla stať matkou.

Hospodin sa zmiloval nad kráľom Dávidom, keď zhrešil s Uriášovou ženou Batšebou.

A mohli by sme ešte dlho spomínať a menovať tak jednotlivcov, ako aj rodiny i jednotlivé udalosti v Božom národe, v ktorých sa dokázala Božia milosť, kedy ju Pán Boh prejavil a odovzdal ako svoj dar.

Ale dnes majme pred očami ešte jeden prejav Božej milosti, o ktorom hovorí Písmo sväté - ten najväčší. Skutočne najväčší hoci je ukrytý v tele malého dieťaťa, ktorého matka bola nútená priviesť na svet v akejsi maštali, povíť ho do plienok a uložiť do tej najškaredšej postieľky – do jaslí – krmelca pre zvieratá. Tie podmienky neboli milosťou ani pre matku, ani pre dieťa. Ale tá udalosť, ktorá sa stala v tej maštali, tá bola prejavom Božej milosti. Lebo v tom dieťati do tohto sveta vstúpil sám Boh. Boží Syn bol na svet poslaný, aby sa k ľuďom priblížil a predstavil milostivého Boha a priniesol dôkaz Božej milosti. Dôkaz, ktorý bol v tých drevených jasliach len začiatkom, pretože koniec, či vrchol toho dôkazu bol spojený s drevom kríža, na ktorý bol Boží Syn pribitý na Golgote. Ako dôkaz Božej milosti, ako obeť vykúpenia, ako náš, môj i tvoj Spasiteľ. Božia milosť sa dokázala pre každého z nás v tom, že Spasiteľ, Boží Syn svoj majestát, svoju slávu vymenil za jasle a kríž, aby sme my mali večný život.

Môj i tvoj večný život je prejav Božej milosti nám osobne. Áno, aj inak sa Hospodin Boh dokazuje v našich životoch, ale toto je to najvzácnejšie, čo pre nás popri inom robí.

Milosťou je, že môžeme sláviť tohtoročné vianočné sviatky, veď koľkým v tomto roku nebolo dopriate sa dožiť dnešného dňa. Koľkí možno aj dnes ráno vstali, ale tejto chvíle sa nedožili. Možno nás občas zrádza telo, opúšťajú sily, niečo bolí, ale sme tu, sme živí, sme Pánom Bohom zachovávaní.

Božou milosťou je, že existuje aspoň jeden človek v našom okolí, ktorému na nás úprimne záleží, ktorý myslí na nás častejšie ako raz ročne. Väčším pokladom je mať jedného skutočného priateľa, milujúceho človeka, obetavého brata, ochotnú sestru ako tisíc ľudí, ktorí sa pred nami tvária, že sú nám blízki, ale konkrétne životné situácie ukážu opak.

Ďakujme Bohu za tých, ktorí nás majú úprimne radi a ktorí stoja o našu lásku. Ale ďakujme Mu aj za tých, ktorých zloba či ľahostajnosť nás posúvajú vpred, poučia a posilnia pre ďalšie podobné situácie.

Pánom Bohom prejavenu milosťou je, že žijeme v krajine, kde je mier. Kde sa nemusíme báť o svoje životy a ani o životy svojich detí. A zároveň Mu ďakujme, že tým, že sú nám pripomínané nepokoje minulosti, vzdialené boje súčasnosti nás učí vážiť si mier a pokoj v krajine.

Božou milosťou sú mnohé ďalšie veľké i malé veci, nebeské dary, ktorými sme dnes, v toto vianočné obdobie i v tento pomaly končiaci rok obdarení. Ďakujme svojmu Bohu za Jeho milosť a vnímajme ju ako vzácnosť, ktorá je jednou časťou nášho vianočného prania.

Prianie z listu apoštola Pavla po milosti pokračuje ďalej. Na Vianoce by v našich srdciach, v našich rodinách, v našich domácnostiach, v našich vzťahoch nemal chýbať **pokoj**. Apoštolov pozdrav prináša pranie pokoja.

Pokoja, ktorý je mnohokrát tak krehký.

Veď koľkokrát stačí jeden negatívny impulz, jedno malé zneistenie, zaváhanie a pokoj sa vytratí z nášho srdca.

Koľkokrát stačí jeden člen rodiny, v ktorom burácajú emócie, jeden člen, ktorý je napätý, ktorý je nervózny a pokojná chvíľa sa rýchlo zmení a napätím je nakazený každý člen rodiny.

Tak ako veľmi potrebný je ten pokoj pre nás, také veľmi dôležité je pranie pokoja. Jeho hodnotu pozná najmä ten, ktorý pokoj nemá, kto pokoj hľadá.

Je dôležité, aby sme mali predovšetkým pokoj vo vzťahu s Pánom Bohom. Aby sme si uvedomili, že On je ten, ktorý je stály, v hodnotách nemenný, ktorého slovo bolo vyslovené s trvalou platnosťou, ktorého náruč lásky bola skutočne otvorená pre každého, ktorého krv tiekla pre obmytie skutočne každého kajúceho a ktorého ruka je podávaná skutočne každému, aby On sám nás sprevádzal, viedol i chránil. Boh je tu stále, len si musíme vedieť zodpovedať otázku: Kde sme my?

Aby sme mohli požehnané sláviť vianočné sviatky, je dôležité mať pokoj aj vo vzťahu s ľuďmi. Pokúsme sa zmieriť s inými. Pokúsme sa prijať človeka aj s jeho slabosťami, zlovykmi, nedokonalosťou. Pokúsme sa odpustiť to, čím nám iní ublížili. Pokúsme sa pravdivo vidieť aj svoje zlyhanie, aj svoje chyby, aj svoje nedostatky. Pokúsme sa vnímať aj tú pravdu, že nielen my to máme s tým nedokonalým človekom – možno manželom, manželkou, dieťaťom, rodičom, súrodencom, susedom, kolegom, spolužiakom ťažké, ale že aj oni to s nami, aj omylnými, aj nedokonalými nemajú ľahké.

Ako posledné je dôležité nájsť pokoj sám v sebe, sám so sebou. Uvedomiť si: Áno, aj ja som nejaký, občas aj zlý aj dobrý, občas aj radostný aj smutný, občas aj spokojný, aj nespokojný. Ale som Boží.

Boh mi prejavuje svoju milosť a túži mi aj pre dnešný deň a aj celé tohtoročné sviatky dať svoj pokoj. Sú mnohé veci, nad ktorými sa úplne zbytočne znepokojujeme, lebo ich nemáme vo svojich rukách, ich dianie nemôžeme

ovplyvniť. Preto takí, akí sme, sa odovzdajme do Božích rúk, nech On koná, nech On nám dá svoj pokoj ako dar Ducha svätého.

Bratia a sestry, v našom vianočnom prianí sme teda počuli o milosti a pokoji. Tieto priania nám môže vyplniť iba ten, kto má na to moc. My ich iba jeden druhému z úprimného srdca môžeme priať, ale Pán Boh nám ich môže odovzdať i požehnať. A to všetko ako uistenie, že je naším nebeským Otcom. Otcom, ktorý z lásky a milosti konal i koná v nás a pre nás.

A tak, bratia a sestry, nech vám Pán Boh ako váš nebeský Otec preukáže v mnohom svoju milosť, nech vaše srdcia i príbytky naplní pokojom, o tom prosím v mene betlehemskeho Dieťaťa, Božieho Syna a nášho Pána naveky požehnaného.

Amen

Modlitba

Ďakujem Ti, môj Pane, za Tvoju milosť, ktorú dokazuješ mne i mojej rodine.

Ďakujem Ti, môj Pane, za Tvoj pokoj, ktorý nám dávaš, ktorým zasahuješ moje srdce i moju myseľ. Ďakujem Ti, môj Pane, že si ma až do tohto dňa zachoval.

Amen

Modlitba Pánova

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príd' kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I nevod' nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc, i sláva naveky. Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz, i vždy, i na veky vekov. Amen.

Pieseň: Tichá noc

1. Tichá noc, svätá noc. Usnula zem celá,
dvaja len bdejú v Betleheme; v jaslích Dieťa tam utešené
/: tíško, spokojne spí. :/
2. Tichá noc, svätá noc. Anjeli priniesli
najprv pastierom radostnú zvesť, z nej teší sa i dnes celý svet:
/: Prišiel Spasiteľ k vám! :/
3. Tichá noc, svätá noc. V Ježiši – Dieťati
Boh sa láskavo usmieva nám, anjel zvestuje: Buď pokoj vám!
/: Kristus je daný nám. :/

Požehnanie

Milosť Pána nášho Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého nech je a zostáva so všetkými nami. Amen.

Príbeh

Možno ste v posledných týždňoch intenzívne premýšľali nad milovanou osobou a vhodným darom pre ňu. Nasledujúci príbeh je o jednom malom chlapcovi, ale myslím si, že to, čo by potešilo jeho, by radosť prinieslo každému jednému z nás.

„Mám ešte niečo urobiť?“ opýtala sa sekretárka. Zaneprázdnený riaditeľ letmo pozrel na hodinky a do diára. „Už sme mali byť preč. Teraz už nič nevybavíme.“

Sekretárka sa usmiala: „Vlastne je tu ešte zoznam vianočných darčiekov pre vášho syna. Nezabudnite, o tri dni sú Vianoce!“

„Aspoň vy na to myslíte!“ vzdychol si vyťaženejší riaditeľ: „Obávam sa, že moje úbohé dieťa sa na mňa trochu nahnevalo. A asi oprávnene. Mám na svoju rodinu tak málo času. Keď prídem domov, malý už spí. Skoro nikdy sa nestihneme porozprávať. Ach! Ale aspoň na Vianoce by som mu

chcel dať pekný darček! Ibaže nemám čas kúpiť ho... Urobíme to takto: kúpte ho za mňa. Nech to stojí, čo to stojí. Prečítajte si zoznam a kúpte všetko, čo si malý zaželal.“

Sekretárka otvorila list a s úsmevom povedala nadriadenému: „Vždy plním vaše príkazy, ale tentokrát to nedokážem.“

„Prečo nie? Že by tam bolo napísané niečo, čo sa nedá zohnať osemročnému dieťaťu? Či si to želá? Ukážte... Do paroma!“

Sekretárka mlčky podala riaditeľovi list od jeho syna. Muž čítal: „Drahý ocko, namiesto vianočného darčeka by som chcel, aby si si v novom roku našiel každý deň (alebo takmer každý) pol hodinu času pre mňa. Nič iné nechcem. Tvoj syn Ferko.“

Venujme svojim drahým aspoň kúsok zo svojho času, kúsok svojej prítomnosti, kúsok svojej blízkosti, kúsok lásky, kúsok seba...

(Správne odpovede vianočného kvízu: 1b, 2a, 3a, 4b, 5c, 6a, 7c, 8b)

DOMÁCA POBOŽNOSŤ

na 1. slávnosť vianočnú (Deň narodenia Pána Ježiša)

Pieseň ES č. 61, č. 54

Modlitba

*Prichádzaš k nám, Pane Kriste,
ako náš Boh a náš Kráľ.*

*Ó, by každý z nás Ti zaiste
svoje srdce odovzdal.*

*Ó, by každý otvoril ho,
nenechal ho zamknuté*

a Ty s láskou doňho vstúpil,

zohrial srdcia schladnuté. Amen

Kázňový text (Lk 2,1-7)

„V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vládarom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jaslach, pretože nemali miesta v ubytovni.“

Kázeň

Prepáčte, máte ešte voľné miesto? Ospravedlňujem sa, že vás vyrušujem, ale potreboval by som izbu pre mňa a pre moju manželku. Viete, ona je tehotná a neviem, či po tej namáhavej ceste z Nazaretu do Betlehema sa dieťaťko nenarodí ešte skôr, ako sme počítali.

Jozefova jasná otázka dostala po x-tý krát jasnú, ale žiaľ zápornú odpoveď: Nie, nemáme miesto. Je u nás plno. Nemôžeme vám dať ani jednu izbu a ani jednu posteľ. Všetko je obsadené.

Nazaretský tesár Jozef so svojou snúbenicou Máriou mali za sebou okolo 130 km cesty. Nebola to ich prešľachovaná cesta a ani spoznávací zájazd. Veď také niečo by zrejme Mária neriskovala v poslednom, nielenže trimestri, ale zrejme aj v poslednom mesiaci tehotenstva. Možno by si najradšej užívala posledné chvíle gravidity v pokoji svojho domova, sledovala pohyby svojho dieťaťa, pripravovala si výbavičku, prijímala rady k pôrodu a k výchove od starších matiek.

Ale cisár Augustus vydal rozkaz, ktorému sa musel podvoliť každý. Rozkaz nerozlišoval ani trimester, ani pohlavie, ani rodinný stav – kto bol živý a žil na území jeho krajiny, musel sa ísť dať aj spolu so svojou rodinou zapísať na miesto svojho pôvodu. A tak Mária

nasledovala svojho snúbenca Jozefa, ktorý pochádzal z Betlehema z rodu slávneho kráľa Dávida.

Iste vedela, už keď odchádzali z domu, že nebude ľahké zvládnuť tú dlhú cestu, veď kráčali dlho - úrodnými galilejskými nížinami i horskými judskými výšinami. Ale zrejme nevedela, aké preplnené bude mesto Jeruzalem. Zrejme nepomyslela na to, že po takej dlhej ceste v tom svätom meste nebudú vedieť nájsť hoci len malé miestečko na oddych, na spánok.

Skutočne kvôli sčítaniu ľudu boli naplnené ulice mesta, boli obsadené všetky nájomné izby, všetky posteľe. Kdekoľvek zaklopali s prosbou o nocľah, kdekoľvek zabúchali dožadujúc sa jednej hoci malej izby, či jednej jedinej posteľe, kdekoľvek žiadali o zhovievavosť, všade počuli to isté: Nemáme, nedáme, nemôžeme...

Aj v tom poslednom to zrejme zaznelo, i keď nakoniec domáci ponúkli aspoň maštálku, či prístrešok pre zvieratá. „Úžasný“ nocľah po takej dlhej a namáhavej ceste. Ale nemali Jozef a Mária na výber, miesto oddychu, najmä pre Máriu, potrebovali. Tak s pokorou i vďačnosťou pobrali sa tým smerom, pripravili provizórny nocľah a uložili sa k oddychu. Odovzdali sa do rúk Toho, ktorý mal pre tú noc pripravený svoj veľký plán.

A tí, čo Jozefovi a Márii tento skromný nocľah ponúkli; a tí, ktorí by im aj radi pomohli, ale nemali ako; a ani tí, ktorí im odmietli, čo i len maštaľou poslúžiť, netušili, aká významná noc prichádza, aký vzácny okamih nastáva. Naplnil sa čas, ktorý už dávno predtým zaslúbil Hospodin Boh, ktorý už pred mnohými rokmi predpovedali proroci, ktorí tak túžobne očakávali ich predkovia. Naplnil sa čas, aby sa narodil Ten, ktorý prinesie záchranu mnohým.

Hoci mnohí Ho v tom prvom momente odmietli, od svojich dverí odohnali.

Pravdivo sú napísané slová v Písme:

„Do svojho vlastného prišiel a Jeho vlastní Ho neprijali.“

Do svojho vlastného, ako Boh a Pán, prišiel, k svojim vlastným sa, ako Boh a Pán, priblížil a nebol ani privítaný, nebol ani prijatý.

K nám - svojim vlastným - sa tak aj dnes priznáva, približuje, skláňa. Nerodí sa každý rok na Vianoce znova, ale každý rok, ba každý deň pristupuje k nám – k svojim vlastným.

Pristupuje a klope na dvere nášho srdca. Rád by doň vstúpil, rád by v ňom mal svoje miesto, rád by bol súčasťou nášho života.

Klope, ale v žiadnom prípade sa nasilu nedobíja, nevynucuje si svoje prijatie, nevlamuje sa do nášho života. Len klope a čaká. Klope a čaká, či mu človek otvorí dvere svojho srdca.

Keď mu otvorí, predstaví sa. Predstaví sa slovom.

Slovom lásky, veď milovaní túžime byť aj mimo Vianoc.

Slovom úprimného záujmu najmä pri tých, ktorí sa cítia obzvlášť dnes opustení.

Slovom skutočného pochopenia pri tých, ktorým sa zdá, že im už nik nerozumie, či nechce rozumieť.

Slovom uistenia pri tých, ktorí sú zmietaní v neistote a v nepokoji.

Slovo povzbudenia pre tých, ktorým sa pod náporom ťažkostí, starostí, povinností podlamujú kolená.

Slovo potešenia patrí tým, ktorí dnes s veľkou bolesťou v srdci pozerajú na prázdne miesto pri stole.

Slovo posilnenia svedčiace o Božích zázrakoch pre tých, ktorým choroba či nečakaný úraz podlomili zdravie.

Slovo nádeje, ktorá sa viaže na dni terajšie i budúce.

Tak veľa slov by Pán rád povedal každému z nás, ak by sme Mu dnes večer otvorili dvere svojho srdca.

A nielen to, túži sa človeku predstaviť aj skutkom.

Skutkom Stvoriteľa a milujúceho nebeského Otca, ktorý svoju náruč otvára pre každého, ktorý svoju žehnajúcu pravicu dvíha nad každého, ktorý svoju štedrú dlaň predkladá pred každého a dáva z nej všetko, čo pre svoj duchovný i telesný život potrebujeme.

Pán sa túži človeku predstaviť aj skutkom Vykupiteľa. Ukazuje na kríž, na ktorom na Golgote zomieral i na prázdny hrob, z ktorého z mŕtvych vstal. To pre teba; pre teba som trpel, pre teba som zomrel, pre teba som i z mŕtvych vstal. Pre lásku k tebe.

A predstaví sa aj skutkami Ducha Svätého, ktorý dáva zo svojich darov každému z nás – silu odpustenia, lásku, radosť, pokoj, poslušnosť a mnohé iné.

Ak človek otvorí dvere svojho srdca, Pán má mnoho dôkazom o tom, že On, živý a konajúci Boh, je človeku, je tebe i mne, blízkym Bohom.

A napriek tomu len klope a čaká. Hľadá tých, ktorí by Jeho slová vypočuli, Jeho skutky uvideli, ktorí by Ho do svojho príbytku pozvali. On je prvý, ktorý robí krok smerom k nám. On je prvý, ktorý nás oslovuje, On je prvý, ktorý prejavuje záujem o nás. Nie my hľadáme svojho Boha, ako sa ľudia často mylne domnievajú, ale Hospodin Boh hľadá a nachádza nás. A my máme už len dvere svojho srdca otvoriť.

A mnohí neotvorí. Nepočujú klopanie. Nechcú ho počuť. Na čo otvoriť. Prečo sa nechať vyrušiť. Mám svoj život a nikomu nedovolím narušiť to, čo som si ja vybudoval.

Ďalší otvoria. Vypočujú slová, prežrú si skutky. Ale povedia: Ďakujem, nemám záujem. Mňa zaujíma niečo iné. Ja sa venujem niečomu inému.

Ďalší argumentujú: Rád by som niekde ti miesto vo svojom živote, vo svojom srdci našiel, ale všetko je už obsadené, všetko je už plné, času už nemám, ani priestoru v harmonograme. Žiaľ, nič sa nedá robiť. Je tam spánok, je tam varenie, je tam nákup, je tam telka, počítač, je tam hodinový rozhovor cez skype alebo chat, je tam práca.... nemám už na nič a tobôž nie na teba čas. A môjho manžela tiež s klopaním neotravuj, lebo ten nechce s takýmito vecami mať nič. A moje deti tiež nebudú zaujímať tvoje slová, tvoje ukážky.... Hlavne, že sme zdraví, úspešní, krásni, obľúbení, živí..

A buch... dvere jedného srdca, možno aj dvoch, troch, toho tvojho, tvojho dieťaťa, tvojej manželky sú zatvorené.

Na jednej strane chvíľkové ticho, na strane druhej typický hluk sveta - hlasy, hudba, ruch.

A predsa... ďalšie kroky, ďalšie klopanie, ďalšie zaškrípanie kľučky, ďalší pozdrav, ďalšie predstavenie sa... A možno rýchle nie, alebo pomalá výhovorka a potom nesmelé: Niečo by som predsa pre teba mal. Nejaké to miesto by sa v mojom živote pre teba našlo. Ale len tak trošku. Raz za rok. Raz za týždeň. Jedna hodina. A potom už nesmieš hovoriť, nesmieš klopať, nesmieš sa mi pripomínať...

Pán v tichosti prichádza ku tebe. Skláňa sa k tebe. A klope na tvoje srdce. Už sa ti predstavil a pýta sa: Smiem vojsť? Smiem s tebou sláviť tohtoročné vianočné sviatky? Smiem vstúpiť aj do tvojej domácnosti? A smiem v tvojej rodine zostať natrvalo? Smiem žiť tvoj život s tebou?

Mnohí v Betleheme zaváhali. Svoje príbytky ponúkli iným pocestným a rodina Pána Ježiša zostala len tak na okraji. Nenechajme my, bratia a sestry, Pána Boha stáť na okraji alebo až za okrajom nášho života. Otvorme svoje srdce, otvorme svoj život pre Neho. Nech On, ako náš Boh a náš Pán, má nie aspoň nejaké miestečko v ňom, ale to najdôležitejšie miesto a to najdôležitejšie slovo. Aby Ním samým bol náš život požehnaný. Len s Ním má život zmysel, len s Ním má to správne smerovanie vedúce do večnosti.

Nezdráhajme sa Pána prichádzajúceho k nám, ale práve naopak, ďakujeme Mu, že klope aj na naše srdce a odovzdáva nám svoju lásku i svoje požehnanie.

Amen

Modlitba

Drahý Kriste, vyjadrujeme veľkú ľútosť nad tým, že vtedy, keď tvoji rodičia hľadali prístrešok pre seba i teba, ľudia neboli ochotní či schopní otvoriť svoje príbytky a prijať vás. Ale nemôžeme zostať len pri ľúlosti nad obyvateľmi Betlehema, lebo mnohokrát my sami Ti nie sme ochotní otvoriť naše príbytky, naše srdcia. Odpusť nám. Daj nám poznať, prosíme, požehnanie, ktoré plynie nás, na našich drahých, na naše domácnosti vtedy, keď Ty si blízko nás. Keď Ty si súčasťou nášho života.

Dnes s pokorou pred Tebou otvárame svoje srdcia a prosíme Ťa, vstúp do nich. Bud' Pánom nášho života, spájaj naše rodiny svojou láskou, naplň našu myseľ svojou múdrosťou, naše ruky tvojou pohotovosťou k pomoci a veď i naše kroky života. Amen

Modlitba Pánova

Požehnanie

Nech vás Boh lásky a pokoja zahrnie svojou láskou a naplní svojím pokojom. Amen

DOMÁCA POBOŽNOSŤ

na 2. slávnosť vianočnú (Pamiatka mučeníka Štefana)

Pieseň ES č. 49, č. 53

Vianočná koleda

V mestečku Betleme,
v jasličkách na slame
leží to dieťaťko,
na ktoré čakáme.
Anjelik bez krídel,
boží i človečí.
Nikto ho nevidel,
každý ho dosvedčí,
darček mu nesie tam...
A ja mu do diaľky
srdiečko posielam
namiesto hrkálky.

(Milan Rúfus)

Epištola (Sk 6. a 7. kapitola, vybrané verše)

„V tie dni, keď pribúdalo učeníkov, dvanásť povedali: Vyhliadnite si spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, ktorých ustanovíme na službu; vyvolili si Štefana, muža plného viery a Ducha Svätého, ďalej Filipa, Prochora, Nikánora, Timona, Parména a Mikuláša, prozelytu z Antiochie. A slovo Božie rástlo a počet učeníkov v Jeruzaleme sa veľmi rozmnožoval. A aj z kňazov veľmi mnohí uverili. Štefan však, plný viery, milosti a moci, činil veľké znamenia a zázraky medzi ľuďmi. Ale povstali niektorí, hádali sa so Štefanom, ale nevládali odporovať múdrosti a Duchu, ktorým hovoril. Keď počuli jeho slová, zúrili v srdci a škripali zubami na neho. Ale on, plný Ducha Svätého, vzhliadol k nebesám, videl slávu Božiu a Ježiša stáť na pravici Božej, i riekol: Ajhľa, vidím nebesá otvorené a Syna človeka stáť na pravici Božej. Oni však skríkli mohutným hlasom, zapchávajúc si uši, a potom sa jednomyselne oborili na neho. Vyhnali ho z mesta a kameňovali. Štefan sa modlil: Pane Ježiši, prijmi môjho ducha! Potom pokľakol, zvolal silný hlasom: Pane, nepočítaj im tento hriech! A len čo dopovedal, usnul.“

Modlitba

Daj, Pane, rozumieť slovu Tvojomu
a pomôž Ho prijať srdcu môjmu,
aby som denne pravou vierou žil,
blížnemu slúžiť, Teba velebil. Amen

Kázňový text (Sk 6,5.8)

„Vyvolili si Štefana. Štefan plný viery, milosti a moci činil veľké znamenia a zázraky medzi ľuďmi.“

Kázeň

Keby ste mali o sebe povedať pár viet, čo by bolo ich obsahom? Akoby ste sa opísali? Čo by ste na sebe a na svojom živote vyzdvihli? Čo by ste chceli, aby určite o vás zaznelo?

Zvláštne je, že o Štefanovi, ktorému je venovaný tak významný deň ako 2. slávnosť vianočná, nemáme veľa informácií. Nenachádzame v Božom slove žiadnu zmienku o rodine, z ktorej pochádzal, nepoznáme meno ani jedného z jeho rodičov, nie je známe ani to, či mal súrodencov. Božie slovo neuvádza žiadnu informáciu o jeho rodisku a ani bydlisku. Božie slovo nehovorí nič o jeho aktuálnom stave, o jeho

rodine, prípadnej manželke a deťoch. Božie slovo neuvádza nič o povolani, ktoré vykonával. Jednoducho nič o Štefanovi a jeho živote, takom bežnom živote, nevieme.

Povedali by sme si: Štefan bol asi taký obyčajný, taký nevýrazný typ. Mnohí o ňom nevedeli a tí, ktorí ho poznali, možno mnohé o ňom nevedeli. Nebol celebritou, nebol senzáciou miestnych klebiet.

A napriek tomu bolo niečo, čo je dôležité o ňom povedať. **Pán Boh si Štefana vyvolil do služby.** Dvanástim učeníkom, ktorí stáli uprostred prvého cirkevného zboru v Jeruzaleme, dal myšlienku vybrať spomedzi ostatných členov zboru siedmich mužov, ktorí budú v zbore diakonmi. Počty v tom zbore veľmi rýchlo stúpali a do služby zapojení učenici nestíhali všetko. A tak sa rozhodli, že časť z nich bude robiť službu slova – šíriť správu o Pánovi Ježišovi a časť z nich bude robiť praktickú službu – starať sa o chudobných, siroty a vdovy. Štefan mal byť práve pre praktickú službu. Nebola to služba v zmysle - on „taký nikto“ bude slúžiť, otročiť, robiť najposlednejšiu a najpodradnejšiu prácu. Jeho povolanie do služby bolo veľkou výsadou. Bola to česť slúžiť Bohu i ľuďom.

Pán Boh si aj nás vyhládol a povolal do služby. V rodine, v kolektíve, v zbore, v spoločnosti. Jeho vyvolenie a povolanie do služby vnímaj ako česť, ktorej sa ti dostalo. A ak sa ti zdá, že o žiadnom vyvolení a povolani nevieš, pros Pána Boha, aby ti ukázal, kde je to miesto, na ktoré ťa posielal, čo je tá úloha, ktorú ti zveril, aká je tá služba, do ktorej ťa povolal. A ak sa ti zdá, že ty by si Bohu nemohol slúžiť, že ty by si nevedel byť dobrým Božím služobníkom, vedz, že opak je pravdou.

Ani Štefana Pán Boh nepovolával preto, že by jeho schopnosti, danosti, vzdelanie, skúsenosti boli špeciálne. Pán Boh si ho sám vytvoril „špeciálnym“ pre službu. **Pán Boh mu dal všetko, čo pre svoje povolanie potreboval.**

Ako prvé sme čítali, že **bol plný viery.** Pán Boh ho obdaril pevnou vierou, ktorá ho držala nielen pri odhodlaní prijať povolanie do služby a neskôr pri odhodlaní slúžiť. Tá jeho pevná viera ho držala aj v tých najťažších chvíľach života. Keď bol nútený predstúpiť pred židovskú radu – pred miestny súd. Keď bol nútený vydať svedectvo o sebe. Keď bol postavený zoči-voči obvineniam. Keď bol na rýchlo odsúdený. Keď sa stal objektom nenávisťi zhmotnenej v každom jednom kameni, ktorý letel jeho smerom. Keď stál zoči-voči smrti... Jeho pevná viera mu dala silu aj v tej chvíli sa modliť: „*Pane, Ježiši, prijmi môjho ducha! Pane, nepočítaj im tento hriech!*“

Ako druhé sme čítali, že **Štefanovi bola dopriata milosť.** Milosť, že bol povolaný do služby diakona. Bola mu dopriata milosť, že videl zmysel služby, videl zmysel toho, čo robil, toho, čo veril. Štefanovi bola dopriata milosť Božia, že videl svojho Boha konať – ľudí privádzať, zjednocovať, meniť sa, cirkev budovať.

Ako tretie sme čítali, že **pri Štefanova bola zjavná moc.** Dokázal činiť znamenia a zázraky. Ale nebola to jeho moc, neboli to jeho schopnosti, neboli to jeho danosti, nebolo to niečo ním vymyslené, v starých knihách naštudované. Bola to Božia moc, ktorá sa pri Štefanovi dokazovala. Bola to Božia moc, ktorou vedel robiť zázraky a znamenia. Bol to Boh, ktorý v Štefanovi a skrze Štefana konal.

Pán Boh Štefana si vyvolil, povolal do služby, ale aj vystrojil pre tú službu. Pre tento silný duet bola služba Štefana požehnaná. Pre túto spoluprácu človeka s Bohom sa darilo celému cirkevnému zboru v Jeruzaleme.

Keď Pán Boh povoláva do služby, dáva všetko, čo k tomu potrebujeme. Preto je zbytočné rozprávať svojmu Bohu o tom, že to nie je dobrý nápad. Je zbytočné Pána Boha presviedčať o inom spôsobe riešenia. Je zbytočné vymenovať Mu, v čom všetkom som zlý, nedokonalý, slabý. On už predtým, ako si nás vyvolil pre službu, vedel o nás všetko. Poznal naše silné i slabé stránky, poznal naše slabosti i výhody.

A napriek tomu ti dnes opakuje: Počítam s tebou. Mám s tebou svoj plán. Nie je nič, prečo by sa nemohol zrealizovať. Ja sám ti dám všetku múdrosť, všetky myšlienky, všetky slová, správne nápady, rázne rozhodnutia, vytrvalosť i trpezlivosť, tichosť i schopnosť komunikovať, ochotu, obetavosť i všetko, čo potrebuješ. Nechaj nech urobím z teba svoj nástroj, verného môjho služobníka.

Nezabúdaj: Nie si „nikto“. Si vyhládnutý Pánom Bohom. Si vyvolený Pánom Bohom. Si určený Pánom Bohom pre veľké veci. On má pre teba svoj plán, svoje pokyny, správne miesta a okamihy. On v tej službe je s tebou a bude s tebou. A pamätaj: Je česť slúžiť Bohu a bližným. Amen

Modlitba

Prosím Ťa, môj Bože, daj mi poznať službu, do ktorej ma povolávaš. Daj mi viac ochoty a obetavosti, trpezlivosti a vytrvalosti v tej službe obstáť. Naplň ma, prosím, darmi svätého Ducha a daj mi pamätať na to, že slúžiť Tebe a bližným je česť. Amen

Modlitba Pánova

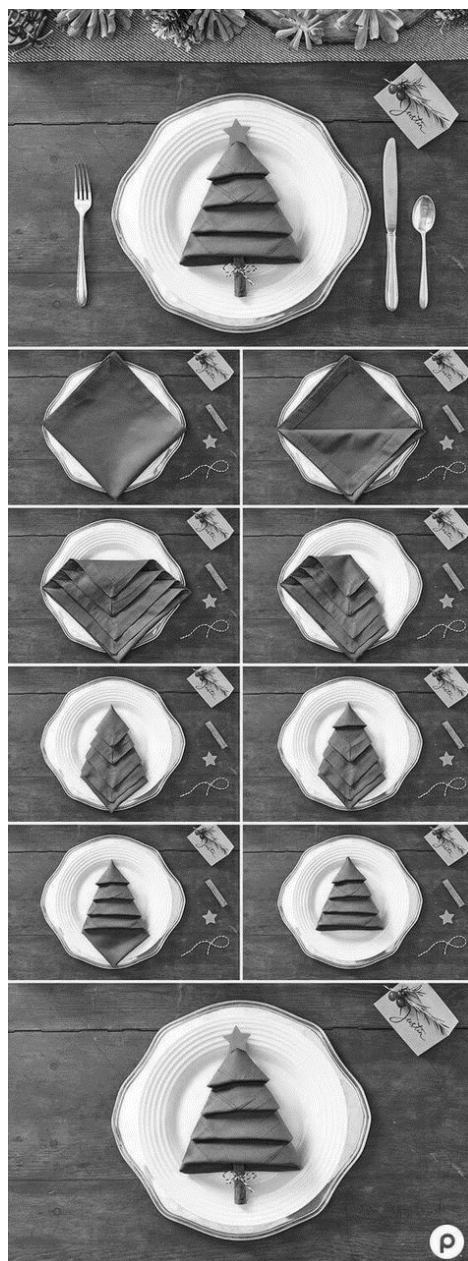
Požehnanie

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude chrániť vaše srdca a vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi na veky požehnanom. Amen.

TIP na SVIATOČNÉ STOLOVANIE

1. Obrúsok si preložíme na polovicu tak, aby vznikol štvorec.
2. Jednotlivé vrstvy prehne smerom nadol tak, aby medzi každou vrstvou bola zhruba centimetrová medzera.
3. Pravý a ľavý roh preložíme tak, aby hore vznikol malý trojuholník.
4. Začneme vytvárať jednotlivé časti stromčeka. Časť vrstvy vždy zasúvame jednu pod druhú, až nám vznikne stromček.
5. Vrcholec nakoniec môžeme dozdobiť podľa vlastnej fantázie.

DOMÁCA POBOŽNOSŤ na Nedeľu po Vianociach

Pieseň ES č. 52, č. 39

Evanjelium (Lk 2,8-20)

„Boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bázňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jaslach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle! Keď anjeli odišli od nich do neba, povedali si pastieri: Poďme až do Betlehema a pozrime sa, čo sa to stalo, čo nám oznámil Pán. Poponáhľali sa teda a našli Máriu a Jozefa i nemluvniatko uložené v jaslach. Keď to videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o dieťatku. A všetci, ktorí to počuli, divili sa tomu, čo im pastieri hovorili. Ale Mária zachovala si toto všetko a premýšľala o tom v srdci. Potom sa pastieri vrátili, oslavujúc a chváliac Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.“

Modlitba

Radostne Ťa vítame, drahý Kriste Pane,
Ty si splodil nádeje cez prorokov dané.
Priniesol si milosť nám, Božiu lásku zjavil,
ó, aby Ťa každý z nás za to, Pane, slávil,
pred jasľami sklonil sa v pokore a chvále
a radostne spieval dnes ku Tvojej oslave. Amen

Kázňový text (Lk 2,8-11.15)

„Boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. Povedali si pastieri: Poďme až do Betlehema a pozrime sa, čo sa to stalo, čo nám oznámil Pán.“

Kázeň

Nemám rada, keď niečo robím a niekto ma vyruší. Zvlášť vtedy, keď tá činnosť vyžaduje celú moju pozornosť, celé moje sústredenie. Keď musím nechať všetko tak a ísť robiť niečo iné. Často odíde správna myšlienka, primeraná chuť,

jednoducho tá správna chvíľa na tú konkrétnu činnosť. Myslím, že nie som v tom sama...

V jednu zdanlivo obyčajnú noc, keď po x-tý krát si pastieri na lúkach za mestom Betlehem strážili svoje stádo, boli tiež vyrušení. Nie však dravou zverou, ani náhlou zmenou počasia. Vyrušilo ich niečo nevidané a neslýchané. Anjel postavil sa vedľa nich, oslepila ich jeho nebeská žiara a uši naplnila jeho zvesť.

Vraj nemajú sa ho báť. Vraj ho posielajú z neba, vraj nesie dobrú správu, vraj bude pre všetkých radosťou. Vraj sa to dávno vypovedané stalo skutočnosťou, to dávno zasľúbené realitou, to dávno očakávané sa naplnilo – narodil sa Spasiteľ. Vzápätí sa zjavilo veľké množstvo anjelov, môžeme povedať celé vojsko, celá skupina, celá veľká rodina, celý velikánsky chór a spievali Pán Bohu na slávu. A potom, ako nečakane prišli, aj odišli.

Už viac to nebola taká obyčajná noc. A pastieri neboli len vyrušení, ale aj prekvapení, udivení, šokovaní, vystrašení. Možno chvíľu bez slov, bez schopnosti sa pohnúť. Už nič nebolo ako predtým. To, čo sa práve udialo, sa nedalo len tak zabudnúť. Nedalo sa nad tým len tak mávnuť rukou. Bolo to príliš zvláštne, bolo to príliš udivujúce, bolo to príliš šokujúce, príliš netradičné.

Keď sa tie prvotné emócie vytratili, povedali si pastieri: Poďme si overiť, čo sme teraz zažili, videli i počuli. Poďme sa pozrieť do Betlehema. Skúsme postupovať podľa opisu toho anjela. Možno potom pochopíme všetko, čo sa udialo. Je to zvláštne, a práve preto nemôžeme zostať tu len tak stáť, alebo sedieť, či ležať. Musíme vedieť pravdu.

Predošlá priorita sa stávala minulosťou. To, čo predtým bolo v ich očiach to najdôležitejšie, strácalo na význame. Nechali svoje stádo a vydali sa na cestu. Nevzdali to, kým na vlastné oči nevideli to, o čom predtým len počuli. Našli to miesto v Betleheme, našli tú rodinu, našli to malé stelesnenie veľkej radosti – našli narodeného Spasiteľa. Dostali hmatateľný dôkaz toho, že anjelove slová boli pravdivé, dostali hmatateľný dôkaz toho, že tá noc naozaj nebola taká ako iné, lebo stalo sa niečo výnimočné, čo zasiahlo každého z nich. A k svojmu stádu sa vracali iní, ako tam išli.

Aj my sme boli v tomto roku, v posledných mesiacoch, týždňoch aj dňoch vyrušení. Touto dobou a celosvetovým problémom pandémie. Zmenilo to všetko. Náš pohľad na vlastnú bezpečnosť; nami vytvorený dojem, že si svoje zdravie dostatočne chránime; nami vyznávaný názor, že epidémia je slovo, ktoré sa spája s dávnou minulosťou či s krajinami tretieho sveta. Zmenil sa spôsob života mnohých. Zmenili sa hodnoty, priority mnohých. Tento rok aj pranie zdravia

prestalo byť len zdvorilostnou frázou. A zmenil sa aj spôsob slávenia vianočných sviatkov.

Jediné, čo sa nezmenilo, je obsah vianočnej zvesti. Je o rovnakom Božom čine lásky, o rovnakej Božej obeti, je o rovnakej radosťi pre celý svet, je o rovnakej nádeji pre večnosť. Je o Božom Synovi, ktorý prišiel na zem, v tele betlehemskeho dieťaťa Márie a Jozefa pre každého jedného z nás.

A táto zvesť má meniť aj nás. Hľadiac do jasí stelesnenej Božej lásky a obete sa môžeme pýtať na naše prejavy lásky a obete. V rámci svojej rodiny, svojho manželstva, svojho vzťahu k deťom, súrodencom, rodičom. V rámci našich vzťahov mimo rodiny, v susedstve, v školskom i pracovnom kolektíve. V rámci našej spoločnosti a zvlášť v týchto dňoch, týždňoch, mesiacoch. Ako sa prejavuje naša láska, naše rozhodnutie sa obetovať pre druhých, naša ohľaduplnosť k iným? Je to o slovách, je to o túžbe, je to o pláne, alebo je to aj konkrétny skutok?

Po prežití tohto roku, tejto pandémie, týchto Vianoc by sme mali do bežných dní odchádzať iní. Radosť z poznaného, vďačnosť z prijatého a pokora pred narodeným Spasiteľom nech nás vedú byť iní, lepší, ohľadupľnejší a podriadení Božiemu majestátu.

Spolu s pastiermi denne rozprávajme o tom, čo urobil Pán Boh pre nás, čo sme videli, počuli, zažili. Spolu s pastiermi oslavujme Pána Boha za všetko to, čo urobil a robí. Nech celý svet, celá naša krajina, každá naša rodina vie, že v našom Bohu je nádej, lebo On má všetko vo svojich rukách. V Jeho rukách som ja, ty, každá naša rodina, naša cirkev, naša krajina, celý náš svet. V Jeho rukách sú naše časy.

Amen

Modlitba

Vyznávam, môj Spasiteľ, že nerád sa nechávam vyrušovať pri práci. Ale ďakujem Ti, že Ty ma rušíš a ukazuješ mi, že prišiel si na túto zem aj pre mňa, aby si bol aj mojím Spasiteľom, Vykupiteľom z hriechu a Záchrancom pre večný život. Prosím Ťa, nech táto zvesť zasiahne ma celého a všetko vo mne naplní neutíchajúcou radosťou a nekončiacim pokojom. Amen

Modlitba Pánova

Požehnanie

Milosť Božia nech je s vami. Amen.

OKIENKO PRE DETI

Na detských službách Božích sme mali možnosť si vypočuť vianočný príbeh o narodení Pána Ježiša. Zopakujme si cez jednotlivé úlohy, čo sme si zapamätali.

Anjel Gabriel prišiel do Nazaretu za Máriou, ktorá ľúbila tesára (stolára) Jozefa a povedal jej, že ho poslal Pán Boh so správou: „Budeš mať dieťaťko.“

Úloha č. 1: Nájdi 10 rozdielov.

Slová anjela Gabriela sa naozaj naplnili. Márii sa narodilo dieťaťko. Bol to chlapec a dali mu meno Ježiš. Narodil sa v meste Betlehem, keď sa Jozef a Mária boli dať zapísať.

Úloha č. 2:
Vymaľuj si obrázok
narodenia Pána Ježiša.

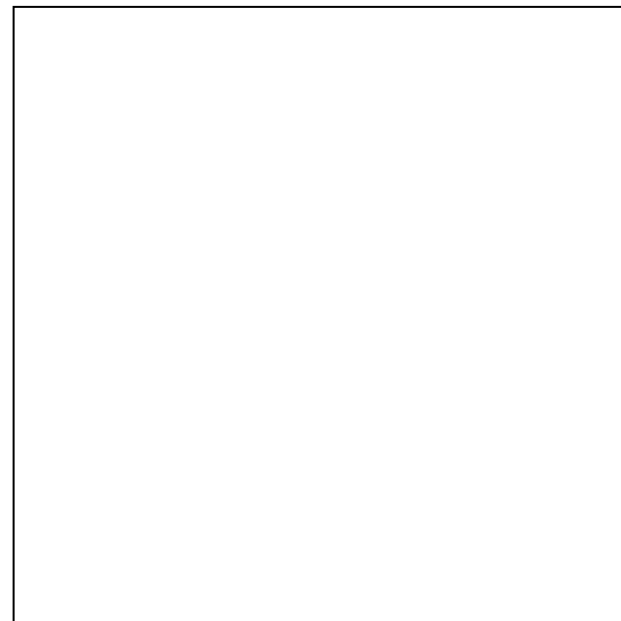
Správu o narodenom Pánovi Ježišovi anjel povedal pastierom, ktorí v noci strážili svoje stádo na lúke za Betlehemom. Keď od nich anjel odišiel, išli hľadať narodeného dieťaťko.

Úloha č. 3:
Pomôž nájsť pastierom cestu.

Keď sa Pán Ježiš narodil, na nebi sa zjavila zvláštna hviezda. Tú si všimli aj múdri muži v jednej krajine na východe.

Pozorovali ju a z múdrych kníh sa dozvedeli, že je znamením narodenia Kráľa. Vybrali sa na cestu, aby zistili, či je to pravda. A pravda to bola. Našli Pána Ježiša – nebeského Kráľa a odovzdali Mu svoje dary.

Úloha č. 4:
Cez Vianoce aj my dostávame dary. Aký dar by si si chcel nájsť pod vianočným stromčekom? Alebo ak toto čítaš už po rozbalení darčiekov, aký dar sa ti páčil najviac?

*Drahí naši malí priatelia,
prajeme vám, aby ste prežili
vianočné sviatky s úsmevom na tvári.*

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV

Milé sestry a milí bratia,
tohtoročné Vianoce sú v mnohom iné. V rámci kalendára prišli síce v rovnakom čase, ale slávime ich za iných spoločenských okolností. Rok 2020 sa zapíše do novodobých dejín ako čas spomalenia sveta. Dve pandemické vlny, ktoré udreli s plnou silou, zasiahli a poznačili život všetkých nás. Vedci, odborníci, lekári hľadajú cestu – znamenie, ktoré by ukázalo východisko z napätej a zatiaľ neprehľadnej situácie zápasu o ľudský život. Okolnosti, na ktoré sme neboli pripravení, odhalili nielen pravdu o stave spoločnosti, ale najmä pravdu o stave nášho vnútorného a hodnotového sveta. Svet spoznal krehkosť vlastných materiálnych základov, museli sme sa vyrovnáť s rôznymi obmedzeniami, na ktoré sme neboli zvyknutí. Avšak spoznali sme aj pravdu o ľudskom srdci, v ktorom sa zrkadlí množstvo nenávisť, zloby, nespokojnosti a nepriateľstva. Máme nádej, že svet dostane v najbližšom čase ako vianočný dar riešenie súčasnej situácie v podobe bezpečnej vakcíny, ktorá dokáže uchrániť ľudské telo.

Otázne je ale riešenie bolesti ľudskej duše, hodnotových spoločenských pomerov a medziľudských vzťahov. Svet potrebuje vianočné znamenie, ktoré mu pomôže znovu nájsť hodnotu lásky v záplave nenávisť, hodnotu pokory v ostňoch pýchy, hodnotu múdrosti a prezieravosti v klamlivom svete poloprávd a konšpirácií. Mnohí si aj dnes kladú otázku, či sa môže niečo zmeniť k lepšiemu. Vianoce sú pozitívnou Božou odpoveďou, že nový začiatok je možný. To, čo Adam stratil, v Kristovi nám Boh vrátil. Vianoce totiž nie sú len sprítomnením biblických historických udalostí pred 2000 rokov, ale sú aktuálnou Božou túžbou narodiť sa v tomto čase, v týchto životných okolnostiach. Boh nečakal na ideálne podmienky, aby sa mohol narodiť. Slovo sa stalo telom, lebo sa naplnil čas. Boh sa rodí do okolností, v ktorých sa práve nachádzame.

Aj keď sme sa narodili ako ľudia, často sa správame ako bohovia. No znamením Vianoc sú práve tí, ktorí nerobia samých seba bohom, ale v ktorých sa rodí niečo Božie v moci Ducha. Ani dnešná doba nepotrebuje viac chladnokrvných Herodesov, ktorí iným dávajú pociťovať, kto je tu kráľom. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí oslovení Božím konaním slúžia tajomstvu vianočnej lásky. Boh zostupuje na zem. To je spôsob, ako sa rodí niečo Božie – zostupovať dole, empaticky sa skláňať k blízkym, vidieť svet, radosti aj problémy ich očami.

V pokore zostúpiť aj vo vlastnom srdci a nájsť v ňom zabudnuté vianočné dieťa, jeho úprimnosť, úžas nad vecami, spontánnosť a oddanosť – to je ďalšie Božie znamenie. „*Ak nebudete ako deti, nikdy nevojdete do nebeského kráľovstva.*“ Vydajme sa aj my na túto vianočnú cestu, bratia a sestry. Dnešný svet potrebuje znamenie, ktoré mu prinesie nádej zmeny. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí prinášajú hodnoty, vytvárajú zmysluplné a láskavé vzťahy, čo

Biblia definuje pojmom „Božie kráľovstvo“. Boh si hľadá cestu, spôsob, miesto, aby sa mohol v nás narodiť. A dáva nám k tomu moc Ducha, moc Slova a spoločenstvo – to sú nástroje, aby aj cez nás mohol prinášať nový život. Túži, aby sme sa tomuto svetu stali živým znamením.

Betlehetskí pastieri oslovení anjelským posolstvom dostávajú znamenie, ktoré zafinovalo GPS súradnice a ktoré evanjelista Lukáš definuje slovami: „... a toto vám bude znamením: *nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach.*“ Vianočné znamenie, ktoré nám má pomôcť nájsť podstatu Vianoc aj zmysel života. Obvieme ho aj my plienkami viery, aby nezomrelo v chlade sveta? Obviame aj v rodinách plienkami starostlivej duchovnej výchovy naše deti, aby v ich srdciach to betlehenské dieťa rástlo a napredovalo, a aby nezahynulo v chlade ľahostajnosti? V týchto časoch myslíme na všetkých, ktorí sa s láskou starajú o chorých, starých, poznačených rôznymi životnými tragédiami. Sú to vzácne vianočné ruky, ktoré dokážu obvinuť pozornosťou, láskou i pomocou toho, kto je v telesnej či duchovnej núdzi. Buďme vďační za všetkých, ktorí sa starali alebo starajú o hodnoty a duchovný život, aby narodený Boží Syn v srdci nezahynul. Oni sú vianočným znamením nového, Božieho sveta a nádejou zmeny.

Posledným vianočným znamením sú jasle – miesto, kde môžeme nájsť Krista. Jasle boli miestom dennej obživy, pri jasliach sa stretali všetci hľadajúci obživu. Naše rodiny majú byť jasliami uprostred, ktorých leží Boží dar. Kristus sa chce stať duchovným pokrmom a túži ležať uprostred nás, teda mať trvalé miesto medzi nami. Nechce odísť, chce ležať v našich srdciach. Rodiny uprostred ktorých leží moc lásky, obety, krásy aj radosti života sú znamením Božieho sveta pre dnešný svet. Uložme ho a nechajme Krista ležať, nachádzajme mu miesto v tomto nehostinnom svete. Aby sme sa my sami, Božou mocou zrodení, Jeho láskou obvinutí a Jeho prítomnosťou nasýtení, stali vianočným znamením tomuto svetu.

Prajeme vám, milí bratia a milé sestry, aby tohtoročné Vianoce boli „iné“. Nech je ich posolstvo pre nás znamením, že Bohu sa tento svet nevymkol z rúk. Práve naopak, Jeho ruky vložili do stredu samého seba. Nech sú pre nás osobným pozvaním vydať sa na spoločnú cestu s betlehenským dieťaťom. Nech sú naše rodiny jasliami, kde Kristus bude rásť, domovom, kde bude prebývať v Duchu lásky a pokoja. Domovom, kde nájdete vnútorný pokoj, atmosféru prijatia, porozumenia aj nových životných výziev. Aby sa hĺbka vzájomných vzťahov pretavovala do úprimnej pomoci tým, ktorí stratili znamenie a zmysel života. Lebo dnes už nie betlehemskej hviezdy jas, ale svetlo Božej lásky v nás, musí svetu a bližným ukázať, že Kristus sa v nás narodil.

V Božom svetle prežité vianočné sviatky a celý nový rok 2021 vám z úprimného srdca prajú

Ivan El'ko, generálny biskup ECAV
Ján Hroboň, biskup ZD ECAV
Peter Mihoč, biskup VD ECAV

V TICHU MODLITBY

Spasiteľu môj, tento deň je Tvojím dňom. Daj, aby som Ťa uctil a oslávil. Nauč ma správne Ťa vzývať. Ukáž mi, ako mám pred Teba predstúpiť. Daruj mi ducha bázne, aby som vedel chápať tajomstvo Tvojej slávy. Nech je táto slávnosť slávnosťou mojej duše. Amen.

(Modlitby na každý deň, r.1940)

Otče nebeský, studnica dobroty, ďakujeme Ti, že si nás milostivo priviedol k tejto slávnej pamiatke narodenia Tvojho Syna a že nám teraz dávaš hľadieť naňho očami viery. Je to radosť, veď narodil sa veľký Pán, veľká radosť, veď narodil sa veľkému ľudu, totiž všetkým ľuďom, bohatým i chudobným, veľká radosť veď Jeho narodenie nám prináša veľký úžitok a zisk. On sa stal Synom človeka, aby sme my boli synmi a dcérami Božími. Večný Bože, buď Ti sláva na výsostiach a nám ľuďom na zemi pokoj. Tebe, Spasiteľu náš, Pane Ježiši Kriste, ako sa odvdáčíme za nesmiernu lásku? Prijmi, Pane, vďačné vzdychy nášho srdca ako chválu. Osvecuj nás Svätým Duchom, aby sme nezabúdali, že zjavila sa milosť Božia, spásonosná všetkým ľuďom, vychovávajúca nás, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete. Amen

(Modlitby Pánových svedkov, r. 1970, autor: Juraj Tranovský)

Pane Ježiši Kriste, ďakujem, že si prišiel na túto zem ako človek, ako krehké, zraniteľné Dieťa. V ňom vidím, že si Bohom, ktorý mi neublíži, ale urobí všetko preto, aby si ma získal, prebudí vo mne úprimnosť, nehu, ideály, sny a nádeje, aký som schopný. Prosím, aby som sa sviatočnou atmosférou nenechal omámiť natoľko, že zabudnem na príležitosť prežívať radosť a vďačnosť za to, čo si mi daroval – to veľké životne dôležité prijatie, milosť. Prosím Ťa, pomôž každému človeku, aby sa dnes vedel vrátiť DOMOV: na miesto, kde mohol byť slabým, malý, smutným, tam, kde si nemusel zaslúžiť byť milovaným. Posilni aj moju vieru, že domov môžem nájsť všade tam, kde sú ľudia, ktorých si mi do života poslal ako anjelov, čo ma majú radi. Majú moc povzbudiť, potešiť, ale aj prehovoríť mi do duše a svedomia. Prosím, Pane, aby som v nich vedel nájsť podporu a požehnanie, ktoré pre mňa cez každého Tvojho človeka robíš skutočným. Amen

(V tichu modlitby, r. 2012, Anna Polcková)

VIANOČNÝ KVÍZ

1. Počas vianočných sviatkov si pripomíname:

- a/ ukrižovanie Pána Ježiša
- b/ narodenie Pána Ježiša
- c/ vzkriesenie Pána Ježiša

2. Rodičia Pána Ježiša sa volali:

- a/ Mária a Jozef
- b/ Mária a Zachariáš
- c/ Zachariáš a Alžbeta

3. Otec Pána Ježiša pracoval ako:

- a/ stolár
- b/ murár
- c/ pastier

4. Pán Ježiš sa narodil v meste:

- a/ Nazaret
- b/ Betlehem
- c/ Jeruzalem

5. Pastieri sa o narodení Pána Ježiša dozvedeli:

- a/ od hviezdy a z múdrych kníh
- b/ od kráľa Herodesa
- c/ od anjela

6. Mudrci sa o narodení Pána Ježiša dozvedeli:

- a/ od hviezdy a z múdrych kníh
- b/ od kráľa Herodesa
- c/ od anjela

7. Mudrci priniesli Pánovi Ježišovi tri dary:

- a/ zlato, striebro, drahokamy
- b/ plienky, košielku, cumlík
- c/ zlato, kadidlo, myrhu

8. Meno Ježiš znamená:

- a/ Hospodin je môj Boh
- b/ Hospodin je spása
- c/ Boží Syn

Správne odpovede nájdete pod príbehom.

SLUŽBY BOŽIE

kvôli zlej pandemickej situácii
sú do odvolania

ZRUŠENÉ

SLUŽBY BOŽIE

v médiách

24. december	Štedrý večer	16.04 h. 17.00 h.	Rádio Regina TA3
25. december	1. slávnosť vianočná	10.00 h.	Dvojka
27. december	Nedeľa po Vianociach	9.05 h.	Rádio Regina

Na stránke www.ecav.sk sa nachádza zoznam cirkevných zborov,
ktoré budú vysielat služby Božie na internete.

*Drahí bratia a sestry,
prajeme vám,
nech narodený Boží Syn
milosťou a pokojom obdarí
celú vašu rodinu.*

